

Arrest

nr. 194 769 van 9 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 17 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op (...) in de Tsjetsjeense hoofdstad Grozny en bent dus minderjarig. U kwam in 2015 samen met uw ouders, Y. U. (...) en A. S. (...) (O.V. (...)), naar België omdat uw vader in Tsjetsjenië problemen kende met jullie autoriteiten. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders zelf reeds tweemaal asiel bij de Belgische autoriteiten. Uw vader vroeg een eerste keer asiel op 5 februari 2015. Uw moeder, die uw vader later achterna reisde, diende haar eerste asielaanvraag in op 14 april 2015. Op 12 augustus 2015 nam het CGVS in het kader van de eerste asielaanvraag van uw beide ouders de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Uw ouders tekenden geen beroep aan tegen deze

beslissing, maar besloten om naar Duitsland te gaan, waar ze eveneens een asielaanvraag indienden. Omwille van de Dublinverordening werd jullie gezin in september 2016 echter naar België teruggeleid. Op 15 februari 2017 vroegen uw ouders in België vervolgens een tweede maal asiel bij de Belgische autoriteiten. Op 2 maart 2017 werd hun tweede asielaanvraag door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Het beroep dat uw ouders tegen deze beslissing instelden bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is nog steeds hangende. Op 15 maart 2017 dienden uw ouders daarop in uw hoofde een eerste asielaanvraag in als minderjarige. Ze vrezen namelijk dat u bij terugkeer eveneens lastiggevallen zou kunnen worden omwille van de problemen van uw vader. Daarnaast zou u in Tsjetsjenië niet dezelfde kansen krijgen als in België en zou uw rechtvaardigheidsgevoel u in Tsjetsjenië in de problemen kunnen brengen. Een terugkeer naar Tsjetsjenië zou u tot slot ook veel stress bezorgen. Zelf wil u in België blijven omdat u het hier mooi vindt.

Ter staving van uw asielaanvraag werd een kopie van uw geboorteakte neergelegd.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zelf in België wil blijven omdat u het hier mooi vindt. Uw vader vreest daarnaast dat u bij terugkeer naar Tsjetsjenië het slachtoffer zal worden van zijn problemen. In Tsjetsjenië zou u bovendien niet dezelfde kansen krijgen als in België en een terugkeer naar Tsjetsjenië zou u veel stress bezorgen. Tot slot zou u in Tsjetsjenië problemen kunnen krijgen omwille van uw rechtvaardigheidsgevoel.

Uit uw eigen verklaringen blijkt dat u in België wil blijven omdat u het hier mooi vindt en u om die reden niet meer naar Tsjetsjenië wil terugkeren (CGVS, p. 8). Dit motief is echter onvoldoende zwaarwichtig om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Hieruit blijkt immers geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Uw vader haalde daarnaast in uw hoofde aan dat u bij terugkeer naar Tsjetsjenië eveneens het slachtoffer zou kunnen worden van zijn problemen met jullie autoriteiten (CGVS, p. 6). Er moet echter benadrukt worden dat uw vader omwille van zijn problemen met de autoriteiten zelf reeds tot twee maal toe asiel vroeg. Zijn eerste asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Uw vader ging tegen deze beslissing niet in beroep. Zijn tweede asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Het beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is nog steeds hangende. In het kader van uw asielaanvraag bracht uw vader bovendien geen enkel element aan dat een nieuw licht werpt op de vaststellingen gedaan in het kader van zijn 2 eigen asielaanvragen. Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen van uw vader. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw vader, Y. U. (...) (O.V. (...)) werd genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissing, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Vervolgens wierp uw vader op dat u in Tsjetsjenië eveneens problemen zou kunnen kennen omwille van uw rechtvaardigheidsgevoel. U kan immers niet tegen onrecht en zou actie ondernemen indien u geconfronteerd wordt met onrecht. Hierdoor zou u in Tsjetsjenië in de problemen kunnen raken (CGVS, p. 6-7). Gevraagd om deze uitspraken te concretiseren, stelde uw vader dat u eenmaal u ouder wordt, zal beseffen wat er in Tsjetsjenië aan de hand is en u hiertegen iets zal ondernemen waardoor u problemen zal krijgen. Op de vraag wat uw vader hiermee precies bedoelde, legde hij uit dat het kan

gebeuren in Tsjetsjenië dat mannen of vrouwen geslagen worden en u in dat geval onmiddellijk in actie zal komen om de persoon in kwestie te helpen (CGVS, p. 7). Uw vader kon echter niet aannemelijk maken welke concrete problemen u hierdoor zou krijgen. Hij kwam niet verder dan dat u groter wordt en u dan net als iedereen in Tsjetsjenië problemen zou krijgen. Met wie u dan precies problemen zou hebben, kon hij evenmin aangeven (CGVS, p. 7). Deze verklaringen volstaan niet om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Deze verklaringen zijn immers onvoldoende concreet en te hypothetisch om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Voorts riep uw vader in dat u in Tsjetsjenië niet dezelfde kansen zou krijgen als in België. Zo zou u in Tsjetsjenië niet dezelfde mogelijkheden hebben om u te ontwikkelen en te worden wie u wil (CGVS, p. 8-9). Ter illustratie verwees uw vader naar zijn eigen ervaringen. Zelf is hij een tekenaar, maar in Tsjetsjenië werd dit niet serieus genomen (CGVS, p. 8-9). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, volstaat dit motief niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Uit de verklaringen van uw vader blijkt immers geenszins de intentie vanwege de Russische autoriteiten om burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijk onderwijs te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit omdat u niet zou kunnen worden wie u wil zijn. Bijgevolg kan omwille van dit motief in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld.

Tot slot stelde uw vader dat een terugkeer naar Tsjetsjenië u heel veel stress zou bezorgen. Toen jullie vanuit België naar Duitsland gingen omdat uw ouders een negatief antwoord hadden gekregen op hun asielaanvraag en jullie vervolgens vanuit Duitsland terug naar België werden gerepatrieerd, ging dit zowel voor uw ouders als voor u immers met heel veel stress gepaard. Een terugkeer naar Tsjetsjenië zou voor u zodoende opnieuw veel stress betekenen (CGVS, p. 9). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet erop gewezen worden dat hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan worden gevonden. Zij ook opgemerkt dat er in het kader van uw asielaanvraag geen enkel medischpsychologisch attest werd neergelegd dat uw stressklachten staft en objectief aantoont dat een terugkeer naar uw herkomstland omwille van medisch-psychologische redenen niet mogelijk zou zijn. Uw vader verwees in ditzelfde verband tevens naar het feit dat u last heeft van hoofdpijn en niet goed ziet en u omwille hiervan onderzocht moet worden, maar een behandeling in jullie opvangcentrum niet mogelijk is (CGVS, p. 9). Voor zover deze medische elementen een terugkeer naar uw herkomstland in de weg zouden staan, moet benadrukt worden dat de door uw vader in uw hoofde ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Het document dat u neerlegt, i.e. uw geboorteakte, verandert hier niets aan, daar het enkel persoonsgegevens bevat die in se niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het algemeen beginsel van voorzichtigheid”, van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. X), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. X). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij geen enkele poging onderneemt om de motieven in de bestreden beslissing aangaande het door verzoekende partij ingeroepen asielmotief, namelijk dat zij in België wil blijven omdat zij het hier mooi vindt, en de door haar vader aangehaalde asielmotieven, namelijk dat verzoekende partij bij terugkeer naar Tsjetsjenië het slachtoffer zou kunnen worden van zijn problemen met de autoriteiten, dat verzoekende partij in Tsjetsjenië eveneens problemen zou kunnen kennen omwille van haar rechtvaardigheidsgevoel, dat verzoekende partij in Tsjetsjenië niet dezelfde kansen zou krijgen als in België, dat een terugkeer naar Tsjetsjenië heel veel stress zou bezorgen aan verzoekende partij en dat verzoekende partij medische problemen heeft, met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waardoor de vaststellingen in de bestreden beslissing in verband met deze asielmotieven onverminderd overeind blijven.

2.2.5.1. Verzoekende partij wijst er verder op dat de situatie in Tsjetsjenië zorgwekkend blijft en verwijst in dit verband naar verschillende internationale rapporten waaruit blijkt dat de mensenrechten massaal geschonden worden in Tsjetsjenië. Ter staving van haar betoog voegt zij als bijlage bij haar verzoekschrift tevens een rapport van OSAR d.d. 13 mei 2016 (bijlage 4 van het verzoekschrift). Verzoekende partij bemerkt daarnaast dat de landeninformatie waarop verwerende partij zich baseert dateert van juni 2016 en dat de situatie op het vlak van mensenrechten erg verslechterd is in 2017, onder andere met de massale persecutie van LGBT's.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar zij in gebreke blijft.

2.2.6.1. Ten slotte voert verzoekende partij nog aan dat zij vreest problemen te zullen kennen bij een terugkeer naar Tsjetsjenië omdat zij en haar ouders asiel hebben aangevraagd in Europa. Tevens wijst zij erop dat personen die opstaan tegen de regering, zoals haar ouders, problemen kunnen kennen bij terugkeer naar Tsjetsjenië. Ter staving van haar betoog voegt verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift een rapport van OSAR d.d. 4 april 2017 (bijlage 3) en een rapport van OSAR d.d. 13 mei 2016 (bijlage 4).

2.2.6.2. De Raad verwijst desbetreffend naar het door verwerende partij geformuleerde antwoord in haar nota met opmerkingen (rechtsplegingsdossier, stuk 4) en sluit zich hierbij aan: *“Verzoeker gaat in zijn argumentatie vooreerst voorbij aan het gegeven dat in het kader van de asielaanvraag van verzoekers vader geen geloof werd gehecht aan de door hem ingeroepen problemen met zijn autoriteiten. In het kader van zijn tweede asielaanvraag bracht hij geen elementen aan die een ander licht konden werpen op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid. Bijgevolg kan verzoeker niet bijgetreden worden waar deze stelt dat zijn ouders “opstaan tegen de regering”. Verwerende partij is dan ook van mening dat verzoekers verwijzing naar het OSAR-rapport “Tchétchénie: activités politiques en exil, dangers liés au renvoi” van 4 april 2017 niet relevant is.*

Verwerende partij merkt vervolgens op dat verzoeker niet eerder tijdens de asielprocedure melding heeft gemaakt van een vrees om terug te keren naar Tsjetsjenië omwille van zijn afgewezen asielaanvraag en deze van zijn ouders. Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde verzoekers vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat hij (en zijn ouders) asiel heeft (hebben) aangevraagd of om andere redenen in het buitenland hebt (hebben) verbleven, wijst verwerende partij er op dat uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie COI Focus “Tsjetsjenië: Veiligheid bij terugkeer” van 21 november 2016 (update) als bijlage gevoegd bij de verweernota) blijkt dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele

gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich mee dat de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van zijn persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan zijn zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in zijn hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat verzoeker onvoldoende zwaarwichtige, concrete en overtuigende elementen naar voren heeft gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Verwerende partij benadrukt vervolgens dat het rapport van OSAR "Tchéchénie: situation des droits humains" van 13 mei 2016 één van de bronnen is welke werd geraadpleegd bij het opstellen van de COI Focus "Tsjetsjenië: Veiligheidssituatie" van 22 juni 2016. Bijgevolg werd er met dit rapport wel degelijk rekening gehouden door de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing. Bovendien wenst verwerende partij er volledigheidshalve op te wijzen dat de meeste incidenten met terugkeerders waarvan sprake op pagina 22 van dit OSAR-rapport tevens besproken worden in de toegevoegde COI Focus van 22 juni 2016 op pagina 9."

2.2.7. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken geloofwaardig kan achten, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, tweede lid, e) van de vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat vast dient te staan dat "de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd". Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, is de Raad van oordeel dat verwerende partij terecht oordeelt dat de ingeroepen asielmotieven van verzoekende partij en de door haar vader in haar hoofde ingeroepen asielmotieven ofwel onvoldoende zwaarwichtig zijn om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (in België blijven omdat het hier mooi is), ofwel geen uitstaans hebben met de Vluchtelingenconventie of subsidiaire bescherming (louter medische redenen), ofwel het asielrelaas volstrekt als ongeloofwaardig moet worden beschouwd (waar haar vader verwijst naar problemen in hoofde van verzoekende partij omwille van zijn problemen met de autoriteiten). De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: "Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake

is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”

De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van het binnenlands conflict wordt door verzoekende partij door de loutere verwijzing naar de nog aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië heden nog niet vrij is van problemen niet weerlegd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 10 en 11), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 2 juni 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Tsjetsjeens en bijgestaan door haar advocaat en haar voogd (vader). De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat de ingeroepen asielmotieven van verzoekende partij en de door haar vader in haar hoofde ingeroepen asielmotieven ofwel onvoldoende zwaarwichtig zijn om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (in België blijven omdat het hier mooi is), ofwel geen uitstaans hebben met de Vluchtelingenconventie of subsidiaire bescherming (louter medische redenen), ofwel het asielrelaas volstrekt als ongeloofwaardig moet worden beschouwd (waar haar vader verwijst naar problemen in hoofde van verzoekende partij omwille van zijn problemen met de autoriteiten), oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT